

FOYER MARTHE ROBIN - Brasschaat

wekelijks foyerblaadje nr 38- 2022

Zondag 16 oktober 2022

Negentiende zondag na Pinksteren

Epistel : H. Paulus aan de Efeziërs 4, 23 - 28

Evangelie : Mattheus, 22, 1 – 14

Elke zondag is de viering van Christus'verrijzenis en van onze wedergeboorte door het doopsel. Daaraan herinnert ons de H. Paulus in het epistel. Wij zijn tothet feestmaal uitgenodigd. Hoe arm we ook zijn, wij mogen aanzitten wanneer wij het bruiloftskleed van de genade dragen. Dat lezen we in het evangelie. Uit : Dagmissaal

Overweging

1. De vergelijking : Het Rijk van de Vader dat Christus op aarde kwam vestigen, wordt door Hem in wondermooie parabels getypeerd :

Het is het *levende graan* dat in de aarde valt en dat zich dankzij de goede elementen in de grond vermenigvuldigt tot honderd voor één ; het is het *zuurdeeg* dat het meel doordesemt en het doet rijzen; het is het *mosterdzaadje* dat, onder alle zaden het kleinste, uitgroeit tot een hoge struik in de moestuin; het is het *visnet* dat het leven doet opduiken uit het diepste van de zee; het is de *parel* in de oester en de *schat op de akker* waarvoor men alles weggeeft.... Deze zondag is het ook het *bruiloftsmaal* dat een koning voor zijn zoon heeft bereid, maar waartoe allen worden uitgenodigd.

2. Waarom die vergelijking? Het betekent het verlossingswerk dat Jezus op aarde heeft gebracht. Die vergelijking was reeds in het Oude Verbond gewild en ze wordt heel bijzonder in het Nieuwe Verbond gebruikt: Johannes de Doper noemt zich de vriend van de Bruidegom; Johannes de evangelist noemt zich de Bruid van het Lam; Christus zelf noemt zich de Bruidegom van de Kerk.

Waar ligt nu het punt van overeenkomst? De zonde heeft de mensen van God gescheiden; de verlossing moet hen weer met God verenigen. Deze vereniging moet de innigst denkbare vereniging zijn: niet als slaaf en heer, niet als vriend en vriend, maar zo innig als bruid en bruidegom.

3. Voorwaarden voor het aanzitten bij het bruiloftsmaal. Wij moeten tot Gods Kerk behoren door het doopsel, dus het lidmaatschap hebben. Wij

moeten het bruiloftskleed dragen: dat is de heiligmakende genade die ons tesamen met ons lidmaatschap geschonken wordt. Hij die zonder 'bruiloftskleed' in de bruiloftszaal aanzit, kan daar ieder ogenblik buiten geworpen worden en zijn straf is niet lichter dan van diegenen die weigerden binnen te komen (evangelie). De bruiloftszaal is de Kerk; de gasten zijn wij; het witte bruiloftskleed is het doopkleed van de genade; de komende Koning is de verwachte wederkomst van de Heer. De grootste zorg van ons leven weze dus het witte bruiloftskleed. Het is de nieuwe mens die wij moeten aantrekken in ware gerechtigheid en heiligheid (epistel); het is het volbrengen van de wil van God (collecte). De parabel van het bruiloftsmaal is echter ook een beeld van de *Zondagsmis*: de verlichte bruiloftszaal is het huis van God waarin nu de groep bruiloftsgasten zijn bijeengekomen. De Heilige Eucharistie is het bruiloftsmaal. De Koning verschijnt ook hier en bezoekt de gasten als een vooruitlopen op Zijn toekomstige wederkomst.

Uit deze Mis waait de geest van de Oude Kerk: in leed en verdrukking verwacht zij, in het blanke kleed van de zuiverheid, de wederkomst van de Heer. De *oratio* is een echt reisgebed. Het *epistel* wijst op de kenmerken van de oude mens die we moeten afleggen: valsheid en leugen, gramschap en onrechtvaardigheid en tenslotte alle ondeugden rechtstreeks tegen de ...naastenliefde natuurlijk. De wierook, die bij het evangelie omhoog stijgt en onze ten hemel gevouwen handen zijn in het *graduale* symbolen van ons verlangen naar de hemel. Bij het *evangelie* dient nog aangestipt dat de parabel ons ook de verwerping van de Joden toont, die nochtans de eersten van alle geroepenen werden tot het 'bruiloftsfeest'- tot de ware Kerk- door de profeten in het Oude Testament Ook door de apostelen. Maar helaas, ze luisterden nooit, bleven verstokt, vooral de geleerden: de farizeërs, de hogepriesters; God zal hen straffen door hun rijk te vernietigen en Jeruzalem te verwoesten. In hun plaats worden de heidenen uit alle landen uitgenodigd. Letten we er ook op dat op vele plaatsen in deze Mis de nadruk wordt gelegd op het onderhouden van de geboden: Introïtus, Collecte, Communio, Postcommunio. Alleen op die manier kunnen wij met het witte doopkleed de komende Koning tegemoet gaan.

Uit: Mijn dagelijkse overwegingen A. Maeghe, pr.